

„Soča“ izhaja vsak četrtek in velja z pošto prejemanja ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto . . . . . l. 4.50
Pol leta . . . . . „ 2.30
Četrt leta . . . . . „ 1.20

Pri oznanilih in ravno tako pri „poslanicah“ se plačuje za navadno tristopno vrsto:

8 kr., če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 krat
6 „ „ „ 3 krat

Za večje črke po prostoru in pri nanilih vsak pot 30 kr. za kolek

SOČA

Glasilo slovenskega političnega društva goriskega za branbo narodnih pravic.

Posamezne številke se dobivajo po 10 soldov v Gorici pri Paternoliju in Soharju; v Trstu v tobakarnicah „Via del Belvedere 179“ in „Via della caserma 60“

Naročnina in dopisi naj se blago voljno pošiljajo pod naslovom: Uredništvo oziroma upravništvo v Paternolijevi tiskarni v Gorici. — Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delalcem in drugim nepremožnim se naročnina znižuje, ako se oglase pri uredništvu.

Konfesionalne postavbe.

(Dalje.)

§. 44. Premoženje škofijstev, kapiteluov pa samostanov se bo tudi dalje oskrbovalo po dosedajšnjih statutnih predpisih, brez škode pa državne pravice do nadzorovanja (§. 38).

§. 45. Mej mejami prej omenjenih odločeb ostane škofom in njihovim namestnikom na oskrbovanje cerkvenega v njihovih vladikonovinah ležečega premoženja tisti upliv, kateri jim po cerkvenih predpisih tiče, vendar pa vedno z ozirom na to, da ti cerkveni predpisi ne nasprotujejo državnim postavbam.

§. 46. Prebendno premoženje oskrbujejo duhovni, upravičenci prebende, patronu gre pravica nadzorovanja, škofom in državi pa pravica višjega nadzorstva po §. 38.

Postavni predpisi, po katerih imajo farni občine skrbeti za prebendna poslopija, ostanejo v veljavi.

§. 47. Čisto cerkvene ustanove oskrbujejo slej ko prej cerkvene oblasti. Dvornbe o tem, ali je kaka ustanova čisto cerkvena ali ne, razsojuje v zadnji inštauci minister bogočastja.

§. 48. Da veljajo pisma o pravnih opravilih za cerkev ali za kak cerkveni zavod, treba je, da ga podpišejo cerkveni predstojnik in vsaj dva udeli v §. 41. omenjenega zastopa.

§. 49. Znamenite spremembe v bistvu cerkvenega, prebendnega in ustanovnega premoženja morajo se neutegoma naznaniti državnemu oskrbnijstvu bogočastja.

§. 50. Kejar se ima cerkveno in prebendno premoženje, ali premoženje cerkvenih zavodov (ustanov in enacij) plodonosno rabiti in obračati, so, kar se tiče načina in pogojev za varnost, mirodajni tisti predpisi, ki veljajo v prid osob, katere uživajo posebno postavno varstvo.

Pri vzajemni podpori mej cerkvami iste vladiko-

vine pripustljivi so izjemi iz posebno važnih uzrokov, treba je pa, da se o tem porazumete državno oskrbnijstvo za bogočastje in škofijstvo.

§. 51. Premoženje katoliških cerkev, prebend in duhovskih zavolov odhajati ali obtežavati sme se slej ko prej le po odločbah ministerijalnih ukazov 20. junija 1860. (drž. zak. šte. 162) in 13. julija 1860. (drž. zak. šte. 175), izvzemši oni predpis, vsled katerega takršna opravila potrebujejo dovolitve papeževe kurije.

§. Dokler se ne izdajo posebne postavbe o oskrbovanju cerkvenega in prebendnega premoženja (§§. 37. in 43) imajo se, da se izpeljejo odločbe te postavbe, po ukazih izdajati potrebni predpisi.

§. 53. Ako prestane kaka posamezna cerkvena skupnost ali tak zavod, ki sta samostalna imela svoje premoženje; zapade to premoženje verskemu zakladu, če ustanovna pisma ne ukazujejo kaj drugega.

§. 54. Če se da po več letnih ostankih iz dohodkov cerkvenega premoženja gotovo skleniti, da nij treba drugega premoženja za odločni cerkveni namen, zamore državno oskrbnijstvo za bogočastje po zaslišanju dotičnega škofijstva ukazati, da se tisti del premoženja, kateri je na čez primeren letoim ostankom, nakloni drugim cerkvenim namenom, za katere nij zadostne zalozbe. Vendar se pa v takem slučaju ne sme kratiti uže pridobljena pravica kako cerkvene osebe. Nikdar se tudi ne smejo s tako naredbo prestopiti odločbe dokazljive po ustanovnem pismu.

§. 55. Prepise o dolžnosti, skladati za bogočastne namene, razsojujejo politične oblasti po redu vrsti, če se davščina tirja od koga kot občinarji kake cerkvene občine; ako se pa to tirja na poljagi posebnega pravnega imena, pristojne so sodniji. Tirja se pa davščina iz patronatnega imena, pristojne so v takih pravdah oblastnije omenjene v §§. 33. in 34.

§. 56. V kakršnih koli preprihih o davščinah za bogočastne namene imajo administrativne oblasti, če

to zahtevajo nujne potrebe dušnega pastirstva, pravico, vse kar je primerno, začasno urediti na podlagi dosejanega mernega poseša; ali če se ta ne da takoj pozrediti, na podlagi hitro poizvedenih dejanskih in pravnih razmer.

§. 57. Zmirom z ozirom na vse predne odločbe, ostanejo še veljavni predpisi v posameznih kronovinah in deželah danj zastran zidanja in hranjenja cerkvenih in prebendnih poslopij, in zastran priskrbovanja cerki venih paramentov, pohištva in drugih potrebščin.

Prav v teh zadevah imajo administrativne oblasti tudi za naprej, če kak javni zaklad doplačuje, uradno, če pa nij tako, na zahtevanje dotičnih strank vse upotiti, da so potrebni stroški pokrijejo. Zlasti morajo, če je več zavezancev, dan za ustmeno obravnavo razpisati, pri kateri se odloči, ali so ti stroški potrebni ali ne, in če so, je skušati, da se vsi zaveznici zedinijo o načinu, po katerem bi se dali stroški pokriti.

Ako se ne da to doseči, imajo o prepisni dolžnosti na podlagi pri ali po obravnavi poizvedenih dejanskih in pravnih razmer razsoditi v redni vrsti, in to končno ali začasno, kakršne so okolnosti (§§. 55, 56).

§. 58. Ta postava se ne takne predpisov, ki veljajo o dedinskem pravu, kadar umrje kak duhoven brez oporoke.

§. 59. Dohodki izpraznenih prebend svetnih duhovnov pripadajo verskemu zakladu, in odstranjeni so predpisi, vsled katerih so bile izvzete prebende posameznih svetnoduhovskih korporacij.

VIII. Kako država nadzoruje cerkv. oskrbnijstvo.

§. 60. Državno oskrbnijstvo za bogočastje naj na to pazi, da ne prestopijo cerkvene oblasti svoje delokroga, in da bodo izpolnile odločbe te postavbe, kakor tudi uredbe državnih oblastnij na podlagi te postavbe razglašene in odgovarjale njihovim na to postavbo

Tako je prišla pomlad. Na vrtu smo imeli veselico — včeraj je minolo petdeset let.

Jaz sem se nakitila, da bi njemu dopadla, toda ura in ura protiče, njega pa nij. Bila sem prav hudo nesrečna, da si tudi sem se zunanje vesela kazala. Na zadnje, ko sem uže vso nadejo zgubila, da bi ga še videla, pa pride. Neke daljni prijatelj ga je bil obiskal in zadržal. Kakor sem se navadila samoljubno misliti in čutiti, tako mi tudi to nij veljalo za uzrok. Čutila sem se razžaljeno, da sem mu morda veljala nego prijatelj. Za to sem mu pokazati hotela, da se tudi jaz brez njega zdam veseliti. Postala sem ga čisto z nimar, smijala in zabavala sem se pa toliko bolje z družimi gospodiči, ki so sedeli pri naši mizi. Bila sem poredno vesela.

Toda zapazivša s kako globoko tugo ga je napolnilo moje obnašanje, bila sem kmalu spravljena, in uže sem hotela Leonu prijazno besedo reči, ko na mah zapazim, kako njegove oči z nekako ogujeno strastjo na mneni počivajo, katera mi je do sedaj neznana bila na njem.

„Ah“ sem si mislila, „sedaj stoprv veš, kako nezrečeno si ljubljena, kako močna in globoka mora pač biti njegova ljubezen, ker ga malo zamarmarjenje tako razburiti more.“

Jelo se mi je v glavi vrteti; obe roke sem morala na srce položiti, bala sem se, da bi se ne slišalo, tako glasno mi je bilo.

Bila je do sedaj mirna in srečna ljubezen, ki me je osrečevala; do strasti, o kakršni sem včasih v knjigah čitala, še nij prišlo. Za kaj takega je bilo razmerje prejasno; nobena reč nama nij poti prečila. Sedaj sem prvič okusila kapljico strasti in upijanila sem se. Razburila sem se sama bolje in bolj; skusiti sem hotela, kako daleč sega moja moč. V tem trenutku sem Leona bolje ljubila, nego kedaj. Sreča, da me tako ljubi on, resni mož, me silovito zgrab; radost me je prešinjala po vsem telesu. Pa hotela sem kapico sreče do zadnje kaplje izprazniti in čem temnejše so

bili njegovi pogledi in čem močnejše se njegovi ustni zapirajo, toliko več omotice mi zadaja njegova ljubav. In tako se zgodi, da sem proti gospodičam, ki so mi tako malo mar bili, vedno prijaznejša bila, proti ljubemu pa sem se kazala vedno mrzlejo in neprijazno, in pri slovesu imela sem zanj le kratek, mrzel pozdrav.

Ta večer nijsem mogla trenotka pričukati, da bi se mogla v svojo sobo povrniti, da bi še en pot zaduje ure v spominu preživela. Ko je razburjenost malo ponehala, me pač neka tiha bolest pretresne, če sem pomislila na krivico, ki sem jo Leonu storila — s podvojeno ljubavijo jo hočem popraviti.

Hoté se v posteljo vleči, morala sem še en pot dekli sobo odpreti. Pripoveduje mi, da je ravno kar govorila z gospodom častnikom Leonom. Ko je na studence po vodi šla, pristopi k njej in ohljubiti mi je morala, da mi bo nocoj list in dve roži prinesla. Izročila mi je obe.

Vsa zmešana sprejemem poslano. Še danes vidim v duhu pred soboj ležati belo in rudečo rožo. S tre, sočo roko capčatim Leonovo pismo.

„O Lucija“, mi piše, „uže nekoliko dnij čutim v sebi nekako grozo, katero pa zastoj skušam zadošiti ali pa si jo razložiti. Ina ta čut mari slutnja ovega biti, kar mi je danes Vaše obnašanje proti meni potrdilo? In jaz kateremu na tem svetu samo Vi še morete srečo podeliti, jaz bi bil torej prezgodaj upal in to za ljubezen spoznal, kar vam pač nič družega nij bilo, ko trenutna dopadljivost, ali še gorše, le igrača z mojo ljubavijo? Vendar ne, nečem te misli do konca misliti; dvomov pa, ki me trpečajo, ne morem dalje prenašati; torej rotim Vas, dajte mi jutri zarano — koj, ko se dani bom mimo jezidil — znamenje, ali je moja ljubav uslišana, ali ne! Ugledam li rudečo rožo na Vašem oknu — tedaj vem, da smem priti Vas od staršev izprosit; ugledam pa belo rožo — tedaj je moja prihodnost končana.“

(Kon. pril.)

LISTEK.

Bela roža.

(Poleg nemškega izvirnika.)
(Nadaljevanje.)

Iz prva so mi bili vsi plesalci enaki, saj sem se znaala enako dobro z vsemi v kolobaru sukati. Z vsemi sem se vedela zabavati in šaliti. To se vendar kmalu spremeni. Izpoznala sem mladega moža, kateri me je pred vsemi družami gospemi odlikoval. Vse moje misli, vse moje čutstvo bilo je od tega trenutka le njemu posvečeno. Bil je častnik, pošten in izvrsten, vsak ga je poznal, ljubil in spoštoval. Kakor sem tudi k porednosti in ponosu nagnjena bila, tako resoben in temnega čuta je bil on. Pa baš to, nasprotno moji čudi, me je vlelo. Dobro se mi je zdelo, da samo jaz sem v stanu bila, da so se njegove dostikrat temne oči ob eni sami besedi, obenem samem prijaznem pogledu na enkrat radosti zasvetile.

„Moraš se malo umiriti, ljubo dete“ opomnjala me je mati, ki kmalu izpoznala, kaj se v meni godi, „me žene ne smemo nikdar možu očitno pokazati, kaj nam je, predno ne skuša z besedami naše ljubezni si pridobiti. Videti mu pač smemo dati, da smo mu nagnjene, a nikdar mu ne smemo nezakrto tega čuta pokazati.“

Poskusila sem pač te nauke spolnovati, toda ostala sem vedno le pri poskušnji. Skriti sem le mogla, kaj se v meni godi, kadar sem imela oči povešene, praša me pa po tem Leon Radov — tako se je zval ljubljeni mož — „vendar niste žalostna, gospica Lucija?“ tedaj sem pa morala kvišku pogledati in vedela sem, da v tem pogledu se mi je tudi vsa moja duša odpila.

Dostikrat sem želela in se tudi nadejala, da se mi bo Leon razodel, toda vedela sem vendar iz deklishe sramožljivosti se mu vsak pot izogibniti, ako sem menila, da ima kaj takega na misli.

slaba, za vpitanje je pa prav izvrstna, kakor je tudi lastnost mleka odlična, kakor smo se prepričali sami v hlevih naše kmetijske šole, kder imamo Mariadvorske krave, ki dajo mleko katero napravi mnogo smetane, kar vsi, ki je kupujejo pripoznajo ter trdijo, da tako dobrega in mastnega mleka niso še nikedar imeli.

S Krasa prignane krave so bile kot kraška živina še precej dobre, se ve da se niso mogle meriti s kravami iz drugih krajev, kder imajo več izvrstnih pašnikov in obilno seno.

Gospodar Jan. Prelec iz Barke (okraj Sežanskega) je pripeljal sivega bika, ki izvira od krave, ktera je bila vplemenena z juncem Murikodolskega plemena. Bil je prav lep, močan in je dobil drugo darilo, kar nas veseli, da je tudi eno darilo prišlo na Kras.

Za lepoga bika je prejel darilo tudi gospodar J. Tomšič iz Sovodnj.

Za mlečno govodo ste biti še dve darili razdeljena; eno je prejel gospodar Delmestri iz Strašič in drugo gospodar Dekole iz Gorice.

Drugi pet daril so prejeli živinorejci iz Furlanske in sicer dve darila za krave sta prejela J. de Cassis iz Tere in J. Bigot iz Kormina, eno darilo za bika vprežnega plemena je bilo priznano L. Silvestri iz Brume, eno darilo za vprežne izvrstne vole je dobil A. Delneri od sv. Egida, in eno darilo za lepe mlade junce je prejel J. Pian iz Chiopriss.

Kot darilo so se delila mlada goveda (10—15 mesecev starosti) Mariadvorskega, Pinegavskega in Milanskega plemena, kar je nam prav posebno všeč; tako se je zopet nekoliko zlahnih živalij zaplodilo po deželi, ktere bodo nekoliko pripomogle k požlahtovanju naše živinoreje. Ko bi bila darila v denarjih, marsikteri one denarje bi porabil za vse kaj drugega, tako pa imamo sedaj kakih 15 zlahnih govod več v deželi. Presojevalna komisija se je morala pravni po pravilih, ktera izdelal odbor c. kr. kmetijskega društva, po kterih je bilo odločeno, da dobijo prva darila le one razstavljene živali, ktere so prav posebno lepe in takega velikega darila—boljše živali so veljale 130—200 fr.—vredna. Ker pa vendar nij bilo nobene živali, ki bi bila po vsem popolnoma lepo ustvajena, ostala so prva darila za javno dražbo. Eno junico Milanskega plemena je na javni dražbi kupil dr. Levi, vel. posestnik iz Villanove, bika pa baron Locatelli v Korminu. Prodani so bili na javni dražbi tudi tri 3 junički Mariadvorskega plemena; enega je kupil g. J. Forčič, posestnik v Preserjih, pooblaščen od županije Komenske, drugega je dobil J. Tavčar posest. v Dutovljah, tudi pooblaščen od občine Dutovlske, tretjega pa je kupil neki posestnik v Dreženici pri Kobariidu. Nadejamo se, da so prišle vse živali v dobre in skrbne roke, ker le umen živinorejec bo dosegel pravi namen. Kaj pomaga, če izročimo naj lepša in zlahniša goveda slabemu gospodarji, pri katerem morajo stradati, pa tudi potrebne snažnosti in zdravega hleva nemajo. Dobro plemo in znanje umnega izroevanja govede, to oboje je v ozki zvezi in neobhodno. Zato še denes svetujemo, da naj naši živinorejci marljivo beró dobro knjigo dr. Bleiweisovo "o živinoreji." La oni gospodar, ki ljubi živino, ki za njo skrbi kakor za se, bo časoma izredil govodo, ktera bo kaj veljala.

Iz Furlanskega so bila nektera goveda razstavljena, ki so bila kaj posebnega, tako da moremo trditi da imajo Furlanci uže v deželi dokaj dobre tvarine za izrejevanje vprežne živine, ker razun Ogerskega plemena pač nij močnejega ni sposobnšega za vprego od Furlanske govede, kakoršno smo videli v razstavi. Hvalevredno moramo omenjati, da je bila vsa živina furlanska prav snažna, to je uže dobro lastnost živinorejca.

Vendar je furlansko plemo le za uprego izvrstno, mleka pa skoro nič nema, k večemu toliko, kar treba za odgojevanje mladih teličkov. Morda bi se po izbranem križem parenji s primernim plemenom to nekoliko izboljšati moglo. Videli smo nekatero poskušnje takega križem parenja in sicer furlanske govede z Mariadvorskim juncem. Mladi so prav zali in dajo krave takega križem plemenjenja uže precej mleka; če pa bodo voli tudi ohranili tako moč za uprego, kakoršna je lastna domači izvorni govodi, ne moremo še danes trditi, akoravno neki skušen živinorejec iz Furlanije to trdi, drugi pa zamkavajo; skušnje v pribodnjem bodo to pokazale.

Konečno hočemo še povedati, kako je komisija presojevala razstavljene živali. Najprvo je pregledala vse razstavljene govede in one, ki so bile uže na prvi pogled nesposobne in slabe, so bile nemudoma odpravljene; ostalim se je dala številka in te so se po tem še enkrat pregledale in izbrane so se presojevale po sledečem načinu.

Izdelan je bil načrt, v katerem so navedeni poglavitejši deli telesa kakor: glava, vrat, prsa, pleča, obok reber, hrbet, križ, rep, noge, trebuh, vime itd. Vsak del je imel svojo številko in sicer toliko večjo, kolikor večje važnosti je. Številke so bile 1. 2. 3.; tako na pr. je bila za prsa, ki so velevažne pri živini, večja št. 3, za glavo le 2, ker nij toliko ležeče na tem, kaka je glava. Če bi bil kak del na pr. prsa prav odlično ustvarjen, pomnožila se je št. 3 s tri, tako da se je v zapisnik zapisal znesek 9. Ko so vsi deli bili pregledani, sešteli so se vsi zneski. Pri

živilih, ki so bile lepe in tudi obdarjene, je bila skupna številka mej 80—90. Ta način je sicer zelo počasi, toda vreden in natančen je in obvaruje gotovo presojevalno komisijo vsaktere, a očitanja, da naj pravično ravnala, kajti zapisnik se more pokazati, v katerem so upisane številke za vsakei del telesa, ki se po tem na novo preiskuje ter se resnica pozve. Prav za to, ker se toliko toži o nepravčnosti presojevalnih komisij pri raznih razstavah, b. bilo prav, da bi se presojevalci ravnali po takem načrtu. Želeli bi le, da bi bila obravnavana javna, da bi občinstvo iz razstavljajci mogli slišati izrek komisije, zakaj se graja itd. To bi bilo prav počešljivo in menimo, da prav glavni namen razstave je poduk, da se občinstvo prepriča o boljših stvareh in posebno pri živinski razstavi, da se uči, kako se mora izboljševati goveda, kaj je na njej pomajnkjivega. Furlanska govod j. čvrsta, v lika, pomajnkjiva pa je v križu, ker je zelo obesenega križa, prav to pa je za vprežno živino nesposobno in to nam veli, da bi morali paziti pri izbiranju živalj za plemo, da imajo lep, širok in polen križ. Na uprašanje mnogoterih živinorejcev moramo odgovorjati, da nij mogoče izrediti govedo, ki bi bila po vsem izvrstna za mleko, uprego ali delo in upitanje.

Mlečne govede morajo imeti tanjko, mehko kožo in fino svitlo dlako, rep fin, vime malo, mlečne žile dobro razvite in veliko mlečno ogledalo. Tega pa pri močni uperžni živini ne moremo iskati. Furlanske krave so velike, pa za mleko niso in nemojjo zgorej navedenih lastnosti, hribovske krave pa so uže po zunanosti mehke in kažejo sposobnost za mleko a nikakor ne za uprego. Pri letošnji dunajski svetovni razstavi bila so razstavljena mnogotera goveja plemena in bilo je zbranih mnogo odličnih, učenih živinorejcev, ki so vsi pripoznali, da nemamo še govejega plemena, ki bi bilo odlično za mleko in ob enem tudi odlično za uprego. Imamo sicer govede, ktere so na pr. dobre za mleko, dostojno dobre za uprego itd. kakor Mariadvorska, ki je dobra za molzo, pa tudi dovolj sposobna za uprego, kakor je prav sposobna za pitajajo ali utelbenje, in prav takih plemen potrebujejo naši živinorejci po hribih, kakor tudi na Krasu, za furlanske poljedelce posebno v spodnji Furlaniji, kder imajo zelo težko zemljo in dokaj njiv, pa je potrebna goveda, ki je v prvi vrsti izvrstna za uprego ali delo.

Predno navedemo načrt za presojevanje govede, omenjamo še to, da so bile Mariadvorske mlade govede, ki so se podarile in na javni dražbi prodale, kupljene v Neumarktu od Benediktinskega samostana, ki ima izvorno (originalno) plemo Mariadvorske govede, ker od otod se je razširila ta goveda pa tudi zelo pomešala. Ker sedaj tudi po urednosti in pravici to plemo slovi, ima toliko kupcev, da lastniki mlada teleta, kakoršna smo semkaj dobili po 10—14 mesecev stare, prodajajo po 120 in še več gold. Ker so nekateri grajali ta teleta, moramo povedati, da so slabo rejena, ker celo zimo so morala trpeti suho slamo, kakor nam je oni mož, ki je iz Mariadvorskega prišel z živino, odkritosrčno povedal. Prepričani smejo biti oni gospodarji, ki so dobili v darilo ali kupili te živali, da bodo s skrbnostjo izredili prav lepe in dragocene živali, ker kaj rade žro tudi manje dobro krmó, čeravno s tem ne maramo reči, da naj jim pokladajo slabo seno. Te živali so namenjene za plemo, za to iz srca vabimo one gospodarje, da jih skrbno odgojujejo in tudi dobro redé, da bo dosežen namen te razstave to je povzdiga naše domače živinoreje.

Temu poročilu, strokovnjaka moramo še dostaviti, da nas je red, ki je vladal pri razstavi celo ozupnil. Prvič je bila razstava deželska in ne italijanska; zato reč je bilo jako nedelkatno, da je tajništvo preskrbelo samo italijanske napise. Drugič nij bilo nobenega reda in razstava je imela le boljše obraz enemu, kajti pri vsaki razstavi se gleda tudi nekaj na zunanost, katera povikša lepoto razstavljenih rečij in jih občinstvu vse drugače predstavlja, kakor pa tam v popolni zmešnjavi. Tretjič je tržen dan slabo izvoljen za razstave, ker ljudstvo je le boljše od raznih oprakov absorbirano in prav malo pazi na razstavo, sploh je bilo videti, kakor da bi bil semenj razstavo prekosil.

Naposled pa bi bilo želeli, da se iz raznih uzrokov ostane pri starem načinu deljenja premij, namreč vsak okraj naj bi imel za-se razstavo in tako ne bi nastala neprimikla, da celi važni okraj ne bodo deležni dobrot ministrske podpore, kakor se je letos zgodilo gledé cirkljanskega okraja, kateri je vendar eden prvih živinorejskih okrajev na Goriškem in kder je posebno potrebno pospeševanje živinoreje.

Da se pa ne bodo godile krivice Slovincem, naj bodo oni sami boljše marljivi in naj pridno pristopajo k kmetijskemu društvu, kajti taka mlačnost nasproti temu društvu veliko škoduje gospodarjem na Slovenskem.

Na prodaj je mnogo botilij najboljšega črnega Berzamina po 70 kr. botilja. Kedor želj kaj kupiti, naj se oglasi pri upravnijstvu "Soče".

Cenik raznega blaga na goriškem trgu, 4. junija.

	f.	kr.
Pšenica kraška, vagan	4	50
" gorska "	4	—
" gorška "	—	—
Turšica domača "	2	90
" ogrska "	3	—
Jecmen cel "	2	—
" pelan "	4	80
Oves laški "	2	—
" ogrski "	1	90
Fižol laški "	3	40
" gorski "	2	67
Rž "	2	50
Krompir cent	5	—
Seno "	1	—
Slama "	0	90
Slanina [špeli] domača cent	42	—
" ameriška "	35	—
Vino črno, vedro [Ein]	10	do
" belo "	8	—
Pivo gradsko "	9	9

Riž I. vrste po 13 fl. vrste po 12.— III. vrste po 11.50 IV. vrste po 10.50 V. vrste po 8 fl.

Moke iz Ritterjevih mlinov v Strašičah.

Se zakljena: št. I. po 15.80 št. II. po 15.10 št. III. po 13.80 št. IV. po 12.20 št. V. po 11.50 št. VI. po 9.30.

Brez zaklja: Otrobi drobni po 3.50 otrobi debeli po 3.50 fl.

Janez Casagrande

naznanja slavnemu občinstvu, da je odprl v Ajdovščini obilno založeno

prodajalnico železa in kraljerij, ob enem pa tudi ključarnico.

Priporoča se sl. občinstvu in obljublja najtočnejšo in cenejšo postrežbo.

Podpisani je prevzel staroznano gostilnico

BATISTIČ-EVO

V SOLKANU,

kar sl. občinstvu naznanja z dostavkom, da bo skrbel za **dobra jedila** in posebno **dobra domača vina**. Tudi ima nekoliko **lično napravljanih sob** za tučje.

Priporoča se tedaj, da ga tudi Slovenci prav mnogo obiskujejo, ker rad bo prav dobro in dober kup postregel čestite goste.

V Solkanu 1. junija 1874.

JOŽEF EISENZAPF mp.

Podružnica prve občne zavarovalne banke

„SLOVENIJA“

v Trstu išče marljive zastopnike za kraje, kder se nijma zastopov.

Tudi **potovalni zastopniki** z dobrimi referencami se koj v službo sprejmejo.

Gotov posel in zaslužek!

Neka uže delalna zavarovalna banka želi v vsacem velicem mestu poštene može kot **potne ogledovalce in glavne agente** postaviti.

Katerim je to v mislih, naj se obrnejo se svojo ponudbo do našega upravnijstva se chiffro "reell".